

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobce: **Český svaz chovatelů, z.s., Základní organizace Mníšek pod Brdy**, se sídlem V Lipkách 227, Mníšek pod Brdy, zast. Mgr. M. T., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2026, č. j. 51 A 105/2025-9,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **4 000 Kč**. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu na účet, ze kterého byl soudní poplatek zaplacen, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný vydal k žádosti třetí osoby opatření proti nečinnosti, kterým přikázal Městskému úřadu Mníšek pod Brdy, aby ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení zjistil okolnosti vzniku a skutečný stav staveb na pozemcích parc. č. 1243 a 1244 v k. ú. Mníšek pod Brdy a zhodnotil, zda jde o stavby ve smyslu § 250 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Případně měl zahájit řízení o odstranění těchto staveb. Žalobce (dále „stěžovatel“) se u Krajského soudu v Praze bránil žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Krajský soud žalobu v záhlaví uvedeným usnesením odmítl, neboť nebyla splněna podmínka plausibilního tvrzení nezákonného zásahu a napadené opatření nebylo ze své povahy způsobilé zasáhnout do stěžovatelových veřejných subjektivních práv.

[2] Stěžovatel podal dne 6. 2. 2026 kasační stížnost proti usnesení krajského soudu. Dne 11. 3. 2026 bylo Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „NSS“) doručeno sdělení stěžovatele (č. l. 23 spisu NSS), v němž uvedl, že bere kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a může tedy vzít svůj návrh zcela

nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [§ 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li návrhovač svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, NSS v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Podle § 10 odst. 3, věty první, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním*. NSS proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, a to na účet, ze kterého byl zaplacen, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2026

Pavel Molek
předseda senátu